

ختم آیه الكرسي^۱

آیه ی ۲۵۵ از سوره ی بقره که یک آیه است ولی به جهت فضیلت قرائت ۲ آیه ی بعد آن هم در موقع قرائت آیه الكرسي خوانده می شود.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (۲۵۵)

دو آیه بعد از آیه الكرسي: لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۲۵۶) اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۵۷).

در کشف الآيات، ختم آن بدین نحو آمده است:

^۱- توجه شود که این ختومات به نقل از «کشف الايات» است و روایتی برای آن ذکر نشده است ولی امید است که در قرائت آیات مبارکات قرآن کریم، ان شاء الله به لطف خدای متعال گشایش هایی حاصل شود؛ خصوصاً که در ارتباط با «آیت الكرسي» و اهمیت و آثار آن روایات متعددی آمده است.

(۱) مروی است که هر که را مهمی پیش آید و در آن عاجز بماند، غسل کند به نیت آن مهم و آیه

الکرسی را بخواند به طریق ۱۰ وقف و در میان ۲ عین «یشفع عنده» آن مهم را به خاطر بگذرانند. ان

شاء الله آن مهم به موجب دلخواه او برآید و هر دعایی که کند مستجاب است.

طریق ۱۰ وقف به این شکل است:

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (۱) الْحَيُّ الْقَيُّومُ (۲) لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ (۳) لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

(۴) مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ (۵) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ (۶) وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ

عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ (۷) وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ (۸) وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا (۹) وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

(۱۰).

(۲) و اگر دشمنِ صعب داشته باشد به نیت مغلوب شدن او شروع در ختم نماید تا چند روز که می تواند

بخواند. و در میان ۲ میم «يعلم ما بين ايديهم» دشمن را به نظر آورد. البته بی شک آن دشمن مغلوب

گردد. و گفته اند این عمل از جمله ی مجربات است.

(۳) ایضا گفته اند: اگر کسی بعدد نام خود بخواند "به حروف ابجد" ابواب فتوحات بر روی او گشاده

گردد. و سعادت به او رو می آورد و فقر و فاقه از او دور می گردد.

(۴) اگر برای تحبیب شرعی بعدد اسم طالب و مطلوب خوانده شود اثر عجیبی دارد، البته مراد همان یک

آیه ی اول می باشد.

(۵) اگر به جهت بقای اولاد و سالم ماندن از جمیع بلیات ۴۰ بار تا «و هو العلی العظیم» بنویسد و بر

کودک بندد سالم بماند.

(۶) در نسخه ای ملاحظه شد که اگر کسی را مهمی باشد و خواهد زود کفایت شود به صحرایی رود که

در آن آدمی نباشد، خطی بر گرد خود کشد، و رو به قبله، به تواضع بنشیند، و هفتاد بار آیه ی مبارکه

ی آیه الكرسي را تا «و هو العلی العظیم» بخواند، بی شک در آن روز حاجت او برآورده شود.